

ning af faderskabssag. I sådanne tilfælde vil ægtemanden først skulle gennem en faderskabssag, før han i givet fald kan anses for far til barnet. Ægtemanden vil i den mellemliggende periode end ikke have ret til samvær med barnet, fordi han ikke kan anses som far til det.

Dommerforeningen har givet udtryk for samme betænkkelighed med hensyn til bestemmelserne om, at ægtemanden ikke anses for far til barnet, hvis ægtefællernes samliv er ophævet på grund af uoverensstemmelse, eller hvis moderen inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel har levet sammen på fælles bopæl med en anden mand. Moderen kan således ved at hævde, at hun f.eks. inden for den angivne periode har boet sammen med en anden mand, forhindre, at ægtemanden umiddelbart kan blive far til barnet.

Justitsministeriet er enig i, at udvalgets forslag kan åbne mulighed for misbrug fra moderens side. Selv om denne risiko for en praktisk betragtning næppe kan anses for væsentlig, har Justitsministeriet på den baggrund udformet lovforslaget i overensstemmelse med bl.a. Dommerforeningens synspunkter. Herfor taler også, at en ordning, der bygger på registrering af faderskab inden for to dage efter barnets fødsel (som det kræves efter reglerne om anmeldelse af fødsler og dødsfald), bør bygge på let konstaterbare kendsgerninger.

Endvidere finder Justitsministeriet ikke, at det forhold, at moderen i konceptionsperioden har været separeret fra den mand, som hun tidligere har været gift med, bør afskære den ægtefælle, som moderen har ved fødslen, fra at få faderskabet registreret.

Det foreslås herefter i § 1, stk. 1 og 2, at ægtemanden skal anses som far til et barn, der fødes af hans ægtefælle, men at dette ikke gælder, hvis ægtefællerne ved barnets fødsel er separerede, hvis moderen inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel har været gift med en anden mand uden at være separeret, eller hvis begge ægtefæller anmoder om, at der rejses faderskabssag.

Denne ordning vil indebære, at undladelse af at registrere ægtemanden som far til ægtefællens barn vil være knyttet til objektivt konstaterbare kendsgerninger. Den vil omvendt også indebære, at ægtemanden vil kunne registreres som far til barnet, selv om det f.eks. er ubestridt, at moderen har haft samlivsforhold med tredjemand i konceptionsperioden. Indvilliger ægtemanden i en sådan situation ikke i, at der rejses faderskabssag, jf. § 1, stk. 2, nr. 3, må samleveren i stedet henvises til at rejse sag efter den foreslåede bestemmelse i § 6 om mænd, der i konceptionsperioden

har haft seksuelt forhold til barnets mor. Moderen vil også kunne rejse faderskabssag efter § 5, stk. 1.

Justitsministeriet er enig i udvalgets forslag om, at moderen, hvis hun er enke, skal have adgang til at lade den afdøde ægtemand registrere som far, hvis han er afgået ved døden inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel. Der bør hertil gælde undtagelser af samme karakter som vedrørende tilfælde, hvor ægtemanden lever. Lovforslagets § 1, stk. 3 og 4, er affattet i overensstemmelse hermed.

De nærmere regler om fremgangsmåden ved anmeldelse og registrering af en ægtemand som far vil blive fastsat administrativt i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen i lovforslagets § 33.

Justitsministeriet er enig med udvalget i, at ægtefællerne, når registrering af faderskabet har fundet sted, bør have en fortrydelsesmulighed. De to dage efter fødslen, som der efter lovgivningen må gå, inden anmeldelse og registrering af faderskab finder sted, vil således i visse tilfælde ikke være tilstrækkeligt til, at parterne grundigt kan overveje, om der er behov for rejsning af faderskabssag.

Den frist, der i disse tilfælde skal gælde for, at parterne frit kan anmode om, at der rejses faderskabssag, bør imidlertid efter Justitsministeriets opfattelse - af hensyn til stabiliteten omkring barnets forhold - være så kort som mulig. Justitsministeriet er enig i, at en frist på seks måneder regnet fra barnets fødsel må anses for rimelig. Rejses der inden for denne frist faderskabssag, anses ægtemanden som far, indtil det modsatte måtte blive udfaldet af faderskabssagen. Der henvises til lovforslagets § 5 og bemærkningerne til denne bestemmelse.

Overskrides seks måneders-fristen, vil der kun kunne gennemføres en faderskabssag, hvis betingelserne for genoptagelse i lovforslagets kapitel 4 er opfyldt. Der henvises herom til pkt. 2.12 nedenfor.

Med hensyn til pater est-reglens bevisfunktion er Justitsministeriet enig i, at udviklingen i de rets genetiske undersøgelser og den heraf følgende mulighed for med en til visshed grænsende sandsynlighed at fastslå, om en bestemt mand er eller ikke er barnets far, er løbet fra de komplicerede bevis- og formodningsregler, som den gældende lov bygger på. Der henvises nærmere til pkt. 2.11 nedenfor og til lovforslagets § 20.

Justitsministeriet er endelig bl.a. enig med udvalget i, at betegnelsen ægtebørn bør afskaffes i børneloven. Lovgivningen har gennem de sidste mange år gradvis fjernet de retlige forskelle mellem børn født af gifte og børn født af ugifte kvinder, og det tidligere negative omdømme ved ikke at være ægtebarn kan ikke længe anses for en realitet. Den formelle sondring mellem